Antigone and Creon argue about how shameful her actions are

Ἀντιγόνη	θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτεῖναί μ᾽ ἑλών;
Κρέων	ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ᾽ ἔχων ἅπαντ᾽ ἔχω.
Ἀντιγόνη	τί δῆτα μέλλεις; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
	ἀρεστὸν οὐδὲν μηδ᾽ ἀρεσθείη ποτέ·
	οὕτω δὲ καὶ σοὶ τἄμ᾽ ἀφανδάνοντ᾽ ἔφυ.
	καίτοι πόθεν κλέος γ᾽ ἂν εὐκλεέστερον
	κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ
	τιθεῖσα; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἁνδάνειν
	λέγοιτ᾽ ἄν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλῄοι φόβος.
	ἀλλ᾽ ἡ τυραννὶς πολλά τ᾽ ἄλλ᾽ εὐδαιμονεῖ
	κἄξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ᾽ ἃ βούλεται.
Κρέων	σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὁρᾷς.
Ἀντιγόνη	ὁρῶσι χοὖτοι, σοὶ δ᾽ ὑπίλλουσιν στόμα.
Κρέων	σὺ δ᾽ οὐκ ἐπαιδεῖ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς;
Ἀντιγόνη	οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγχνους σέβειν.

Sophocles Antigone 497-511
1B 2 2007 Seen